

nieę między tym wynagrodzeniem a wynagrodzeniem, jakie przysługiwałoby wykonawcy za wykonanie robót inaczej, niż przewiduje projekt, wykonawca przekazuje inwestorowi.

4. Jeżeli zamierzone zmiany powodują potrzebę zmian projektu, wykonawca dokonuje ich na własny koszt.

Rozdział 8

Zmiana i odstąpienie od umowy.

§ 43. 1. Zmiana umowy następuje za zgodą obu stron wyrażoną na piśmie.

2. Zamawiający, który opóźni się z wykonaniem swoich zobowiązań, jest obowiązany ponieść koszty przyspieszenia umownego czasu wykonania, a jeżeli przyspieszenie jest niemożliwe — na żądanie wykonawcy odpowiednio przedłużyć termin wykonania inwestycji (robót) oraz ponieść koszty z tego tytułu.

3. Wykonawca, który domaga się przedłużenia terminu wykonania przedmiotu odbioru z przyczyn, o których mowa w ust. 2, przesyła zamawiającemu projekt zmiany umowy. Jeżeli wykonawca nie otrzyma w ciągu 14 dni zgody zamawiającego na zmianę umowy, może wystąpić do komisji arbitrażowej o zmianę treści umowy.

§ 44. Strona (zamawiający lub wykonawca) może odstąpić od umowy w wypadkach określonych w przepisach Kodeksu cywilnego. Ponadto zamawiający może odstąpić od umowy w wypadku określonym w § 28 ust. 1 pkt 2 lit. a), a wykonawca, jeżeli:

- 1) z powodu opóźnienia świadczenia zamawiającego nie może realizować inwestycji przez okres co najmniej 3 miesięcy,
- 2) ze względu na zaniechanie, z przyczyn od wykonawcy niezależnych, produkcji materiałów przewidzianych w projekcie nastąpiła konieczność zastosowania materiałów zamiennych, na które zamawiający nie wyraża zgody.

§ 45. 1. Odstępujący od umowy jest obowiązany naprawić drugiej stronie spowodowaną tym szkodę, chyba

że odstąpienie nastąpiło z przyczyn, za które odpowiada druga strona.

2. W razie odstąpienia od umowy wykonawca jest obowiązany do:

- 1) sporządzenia, przy udziale zamawiającego, protokołu inwentaryzacji robót w toku na dzień odstąpienia, jeżeli odstąpienie od umowy nastąpiło z przyczyn, za które wykonawca nie odpowiada,
- 2) zabezpieczenia przerwanych robót w zakresie wzajemnie uzgodnionym na koszt strony, która spowodowała odstąpienie od umowy,
- 3) sporządzenia wykazu materiałów, urządzeń i konstrukcji, które nie mogą być wykorzystane przez wykonawcę, jeżeli odstąpienie od umowy spowodował zamawiający,
- 4) sporządzenia wykazu materiałów, urządzeń i konstrukcji, które mogą być wykorzystane przez wykonawcę, jeżeli odstąpienie od umowy spowodował zamawiający,
- 5) wezwania zamawiającego do dokonania odbioru wykonanych robót w toku i robót zabezpieczających, jeżeli odstąpienie od umowy nastąpiło z przyczyn, za które wykonawca nie odpowiada.

3. W razie odstąpienia od umowy z przyczyn, za które wykonawca nie odpowiada, zamawiający jest obowiązany do:

- 1) dokonania odbioru robót, o których mowa w ust. 2 pkt 5, oraz zapłaty wynagrodzenia,
- 2) odkupienia materiałów, konstrukcji i urządzeń określonych w ust. 2 pkt 3,
- 3) zwrócenia wykonawcy nie rozliczonych kosztów budowy obiektów i urządzeń związanych z zagospodarowaniem i uzbrojeniem placu budowy, chyba że wykonawca wyrazi zgodę na przejęcie tych obiektów i urządzeń,
- 4) przejęcia terenu budowy.

4. Do odbioru robót określonych w ust. 2 pkt 5 stosuje się odpowiednio przepisy o odbiorze.

5. Fakturę za materiały, konstrukcje i urządzenia wystawia wykonawca po cenach zakupu, z doliczeniem kosztów ich transportu na plac budowy.

48

UCHWAŁA Nr 13 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1983 r.

w sprawie funduszu surowców wtórnych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244), w celu zapewnienia warunków do dalszej aktywizacji wykorzystania odpadów i surowców wtórnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz surowców wtórnych, zwany dalej „funduszem”, którym dysponuje Minister Gospodarki Materialowej po porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, kierownikami urzędów centralnych i zarządami centralnych związków spółdzielczych.

§ 2. 1. Dochodami funduszu są:

- 1) wpłaty dokonywane przez jednostki gospodarki społecznej prowadzące działalność produkcyjną, budowlaną, usługową i handlową, które uznają za nieopłacalne zagospodarowywanie we własnym zakresie odpadów powstających w wyniku tej działalności i sprzedają je innym jednostkom lub osobom fi-

zycznym do zagospodarowania; wysokość wpłat wynosi 3% wartości sprzedanych odpadów,

- 2) wpłaty dokonywane przez jednostki gospodarki społecznej, które niszczą użyteczne odpady lub obniżają ich wartość użytkową w wyniku nieselektywnego zbierania i gromadzenia — w wysokości stanowiącej równowartość ponoszonych przez gospodarkę narodową z tego tytułu strat, określoną cenami stosowanymi w obrocie odpadami,
- 3) dobrowolne wpłaty specjalistycznych jednostek organizacyjnych i prowadzących zbiórkę (skup) oraz innych jednostek prowadzących przetwórstwo surowców wtórnych,
- 4) dotacje z budżetu Państwa.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do przeznaczenia w 1983 r. na fundusz kwoty 100 mln zł z rezerwy budżetu centralnego.

3. Minister Gospodarki Materiałowej określa zasady i tryb dokonywania wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 3. Fundusz jest przeznaczony na:

- 1) udzielanie pomocy finansowej jednostkom gospodarczym, w formie dotacji lub niskoprocentowych i nie oprocentowanych pożyczek, na tworzenie warunków do pozyskiwania i efektywnego wykorzystywania odpadów jako surowców wtórnych, produkcji wyrobów z tych surowców, świadczenia usług w zakresie napraw zużytych części, zespołów, opakowań itp. opartych w całości lub w części na tych surowcach oraz finansowanie inwestycji, modernizacji, remontów i zakupów związanych z przerobem surowców wtórnych,
- 2) uzupełniające lub dodatkowe finansowanie prac naukowo-badawczych i rozwojowych związanych z pozyskiwaniem, uszlachetnianiem i wykorzystaniem odpadów jako surowców wtórnych,
- 3) organizowanie konkursów, giełd, wystaw, akcji propagandowych, informacyjnych i innych przedsięwzięć

aktywizujących gospodarkę surowcami wtórnymi oraz przyznawanie gratyfikacji za osiągnięcia w zagospodarowywaniu odpadów jako surowców wtórnych.

§ 4. 1. Pożyczki, o których mowa w § 3 pkt 1, podlegają spłacie w terminie uzgodnionym z dysponentem funduszu.

2. W razie osiągnięcia planowej zdolności produkcyjnej w terminie przewidzianym w zadaniu inwestycyjnym, spłata pożyczki może zostać obniżona przez Ministra Gospodarki Materiałowej do wysokości 50% udzielonej pożyczki.

§ 5. 1. Środki funduszu są gromadzone na wyodrębnionym rachunku Urzędu Gospodarki Materiałowej w Narodowym Banku Polskim.

2. Nie wykorzystane w danym roku środki funduszu przechodzą na rok następny.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

49

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 lutego 1983 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1981 r. w sprawie uznania Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 10, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych”. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 kwietnia 1981 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych” (Monitor Polski Nr 11, poz. 86).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczak

50

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1983 r.

w sprawie sposobu przeprowadzania kontroli podatkowej w jednostkach gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa sposób przeprowadzania kontroli wykonywania obowiązku podatkowego przez jednostki gospodarki społecznej, zwanej dalej „kontrolą podatkową”.

2. Kontrolę podatkową przeprowadza się w zakresie niezbędnym do ustalenia zobowiązań podatkowych i innych świadczeń pieniężnych od jednostek gospodarki społecznej, na które zostały rozciągnięte przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289), zwanej dalej „ustawą”.

3. Przez użyte w zarządzeniu określenia:

- 1) „organ podatkowy” — rozumie się organy, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy,
- 2) „podatnik” — rozumie się jednostki, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289).

§ 2. 1. Organ podatkowy przeprowadza kontrolę wstępną i źródłową.

2. Kontrola wstępna przeprowadzana jest w siedzibie organu podatkowego na podstawie przedstawionych przez podatnika dokumentów, dotyczących zobowiązań podatkowych.

3. Kontrola źródłowa przeprowadzana jest w siedzibie podatnika.

§ 3. 1. Kontrola wstępna ma na celu zbadanie prawidłowości deklarowanych zobowiązań podatkowych, terminowości ich uiszczenia oraz wniosków i dokumentów dotyczących pobrania dotacji.

2. Kontrola wstępna obejmuje w szczególności badanie, czy dokumentacja:

- 1) została złożona we właściwym terminie,
- 2) jest zgodna z obowiązującymi formularzami rozliczeń i czy formularze te zostały prawidłowo wypełnione,
- 3) zawiera właściwe dane niezbędne do prawidłowego ustalenia zobowiązania podatkowego, a w szczególności podstawę opodatkowania, obowiązujące stawki podatkowe, podstawę prawną stosowania ulg i zwolnień,
- 4) jest zgodna ze sprawozdawczością statystyczną.